

mateix apareix despullat de tota ficció, amb totes les seues virtuts i els seus defectes, amb les seues dubtes i els seues certeses, disposat a parlar-nos d'allò que l'obsessiona: l'amor, les relacions de l'home amb Déu, la mort, el problema ètic.

Des de la primera impressió de la seua obra, el 1539, s'ha dividit en quatre parts:

- 1 - Cants d'amor
- 2 - Cants morals
- 3 - Cants de mort
- 4 - Cant espiritual

1 - En el Cants d'amor, l'amor és el tema central de l'obra, i l'amor, March el concreta en la dona, la dona real que estima o no, per unes raons concretes, igual que per les mateixes raons por arribar a odiar-la. Aquestes relacions home-dona tenen com a base l'amor del cos i l'amor de l'ànima, o siga l'amor sensual i l'amor intel·lectual, sobre els qual observa, experimenta, reflexiona i teoritzava, papers fins aleshores inèdits en la història de la nostra literatura. Així, entre altres versos sobre l'a-

mor escriu:

Oh amor boig, solament el vostre nom m'espanta;

no trobo el bé que en temps passat trobava i sento els mals que abans ignorava.

Ploren els meus ulls i ma boca no canta!

2 - En el Cants morals, el poeta utilitza la tradició filosòfica (d'Aristòtil i Sant Tomàs) com a principals punts de partida de la introspecció que el duu a l'anàlisi dels seus sentiments, contradiccions i realitzacions, o siga de la seua moralitat humana. Sobre aquest punt he elegit els següents versos:

Així disposat, dolç em sembla l'amarg,

tant és en mi canviat el gust!

Ara tinc cor d'acer, de carn i fusta.

i són aquest que em dic Ausiàs March.

3 - Sobre els Cants de mort, escrits quan el poeta ja era vell, predomina la mort sentida com a alliberament del dolor per no poder gaudir de l'amor tal i com el poeta voldria; també i a propòsit de la mort, l'obsessionen dues ide-

es: el més enllà, concretat en el destí de l'ànima, i la justícia de Déu. Vegeu quins versos fa sobre la mort:

Tu, esperit, si les meues coses ben fetes et valen,

la sang daré pels teus gojos infinits;

vine a mi de dia o de nit,

i fes-me saber si cal pregar per tu.

4 - El Cant espiritual és solament un poema, el cent cinc, i és una llarga oració on el poeta invoca Déu perquè l'ajude a vèncer la seua falta de religiositat, i li faça mercè de la gràcia divina. Ausiàs March buida la seua consciència per sincerar-se amb ell mateix i amb Déu, i així aconsegueix moments com aquest:

Si com els rius que tots corren a la mar,

així les finalitats totes en tu s'endinsen,

puix et conec, esforça'm per a que jo t'ame

i vença l'amor a la por que te tinc.

ESTIL: Sobre el seu estil el crític literari Carles Riba va escriure: "El cas d'Ausiàs March

no té comparació amb el de cap altre poeta contemporani, per la pregonesa i vigoria del seu pensament, per l'ombrívola i esquerpa bellesa de l'expressió, pel seu rigor filosòfic, per la seua estranya personalitat, capaç d'escometre els temes més repetits, mil vegades fressats, sense caure gairebé mai, dins el tòpic o dins l'esllanguiment". Amb això poc més caldria afegir a les paraules de Carles Riba sobre l'estil poètic d'Ausiàs March.

Només afegir que si voleu gaudir de la seua poesia caldrà que us forniu amb una Antologia dels Poemes d'Ausiàs March, si pot ser la versió modernitzada, ja que la poesia clàssica en la seua forma original por resultar difícil, o també una altra forma de gaudir-ne és a l'obra musical de Raimon, ja que aquest cantautor ha fet versions musicades de la gran majoria de l'obra poètica de March (Totes les cançons, Raimon Ausiàs March)

Joan Villaplana

novedades

ISABEL

C/. Dr. Boix Moliner, 8

Teléfono 46 61 35

Les Coves de Vinromá

BAR - RESTAURANTE

MESÓN DEL REINO

C/ SANT ANTONI, 12

TELÉFONO 964 / 42 61 87

12185 LES COVES

